

απόχη

απόχη, η, ουσ. [<μυν. ἀπόχη], η απόχη·

- *πιάνω στην απόχη (κάποιον)*, παγιδεύω, συλλαμβάνω κάποιον για κάποια παρανομία του: «πολλοί φοροφυγάδες πιάστηκαν στην απόχη της εφορίας».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας